

Donostiako 41.

Nazioarteko Zinemaldia

Marconi, Coppolaren ikaslea

Zuzendari estatubatuarrak 'The Harvest' filmea aurkeztu zuen Sail Ofizialean

David Marconi zinemagile estatubatuar gazteak filmeko koproduktore baten konpainia besterik ez zuen izan atzo Donostian, 'The Harvest' Sail Ofizialean eta lehiaketaren barnean aurkeztu zuenean. Francis Ford Coppola zuzendariaren ikasle honek, harekin lan egitea «esperientzia zoragarria» izan zela gogoratu zuen.

A. GOSTIN / DONOSTIA

'The Harvest' filmearen gaineko galdera eta erreferentziak, zuzendari, aktore eta filmaketaren gaineko anekdotarioaren azpian geratu ziren atzokoan David Marconik eskaintako prentsaurrekoan. Francis Coppolarekiko harremana, estreinaldi data, aktoreen egoera pribatua eta antzeko beste zenbait galdera besterik ez zituen entzun eta erantzun zuzendari estatubatuarrak, zinemaldi bukaera honetan gainontzekorik inori inporta ez balitzaio bezala.

«Maila izpiritual eta fisiko batean bereizi nahi izan dut gidogilearen pasadizoa», adierazi zuen David Marconik zinemarekiko erreferentzia gutxi horietako batean. Gidoia, berez, autobiografiko samarra da, neu ere ekoizleen aurrean atsegin izaten saiatu bainintzen orain dela gutxi arte. Estatu Batuetan oso era berezian ekoizten dira pelikulak baldin eta mundu osoko gaine-

David Marconik beste proiektu bat omen du dagoeneko esku artean.

ANDER GILLENIA

rako tokiekin alderatzen badugu. Hango ekoiztetxe guztiek egundoko kontrola eragiten dute eta, horren poderioz, hona datozen obrak kasik berdintsuak dira edukinez eta estiloz. Estudioek *look* antzekoa edukitzea nahi dute, horrela errazago saldu ahal izateko. Horri kontra egiteko bi era baino ez daude: bata, lanak oso diru gutxirekin filmatzea, eta, bestea, takilaia segurua duen zuzendari izatea, hala zeure gustuak zeure kasara jar ahal ditzazun».

FILMEAREN BENETAKO JATORRIA

'The Harvest-en' jatorrizko ideia benetako pasadizo batean oinarritzen dela aitortu

zuen zuzendariak. «Lagun batek Brasilen jazotako gertaera bat kontatu zidan behin. Morroi bat ihauterietara joan zen horrelako batean emazteaz banandu ondoren. Han emakume bat ezagutu zuen, ohera eramane, eta esnatu zenean eskuetan giltzurruna zuela ohartu zen. Hortik abiatu nintzen istorio hau kontatzeko. Pertsona baten kontra eragin daitekeen indarkeria ekin-tzarik gogorrena da hori niretzat eta pasadizioak harrapatu egin ninduen bat-batean», kontatu zuen.

Prentsaurrekoaren gainerako komentarioak filmaketaren gainekoak izan ziren, John Hustonek 'Night of the iguana' erroda-

tu zuen toki berean egina. Anekdotak-anekdota, bikote protagonista filmaketa garaian ezagutu eta maitemindu zela baieztatu zuen David Marconik. Ondoren ezkondu eta ume bat izan dutela ere azaldu zuen. Estreinaldia datorren hilean izango da, 'Como agua para chocolate' pelikulako argazki zuzendariak egin du lan bertan eta beste proiektu bat du orain buru gainean. Zuzendariak, azken batean, bi ideia besterik ez omen zituen komunikatu nahi: «Gidoia idazteko esperientzia batzuk behar direla eta emakumearen bitartez ikasten duela protagonistak bizitzen». Bera, bitartean, «alokairuan dagoen pistoleroa» bide da.

..... A. GOSTIN
'YUEH KUANG SHAO NIEN'

Zuzendaria: Yu Wei-Yen.
Gidoia: Yu Wei-Yen, Sun Jerry.
Argazkia: Lee Yi-Shu, Chu Pei-Chi. **Musika:** Hou De-Jian.
Aktoreak: Wang Qi-Zan, Caroline Lu, Ni Shu-Jun.

Amesgaiztoa

Donostiako Zinemaldiak abildade berezia izan du urterik urte azken eguneko azken ordurako zerrendako perlarik bitxiena uzteko. Iaz, urrutira jo gabe, Hungariatik ekarritako harri pusketa astun-astuna pantailaratu ziguten inolako errukirik gabe. Aurren, harri berdinarik mandoen antzera berriro burukada gogorra joz, beste harri-bitxi exotiko batekin egin digute eraso, Taiwaneko produktu hau, zerbait izatekotan, exotikoa baita besterik ezean.

Errealitatearen eta ametsaren arteko desberdintasunak kontatu nahi ote zizkigun tankera hartu nion filmeari, baina momentu baterako nire buruak ez zuen gehiagorako eman eta protagonistak baino askoz jakintsuago eta argiago zirela pentsatu nuen. «Ametsa errealitatearen kontrakoa» dela errepikatu zigun pelikulak behin eta berriro, Lewis Carrollen Alice miresgarria eta Erich Fromen maitasun artea nolako den azaltzeko tentaldia egin zuen heinean. Guzti horren erdian, «heriotza bukaera ez dela» gogoraratu zigun aurretik marrazki bizidun eta ondortik suizida plasta dugun gizonezkoak. Horretara mugatzen da dena, besterik gabe.

Beti pentsatu izan dut pelikulen proiektzioek ametsen mekanismo oso antzekoa dutena. Filme baten bukaera eta esnatze prozesua berdintsuak dira. Aurrean amaitu ordutako lukeen galdetzen diogu beti geure buruari, pelikulak sekula santa amaitzen ez direlako norberaren gogoeta zorroan. Esmatzen garenean beste horrenbeste gertatzen da, geure ekinzarekin moztu dugun ametsaren akabera nolako izango ote zen irrikitan jartzen baigara sarritan.

Taiwaneko sasiproduktu hau ikusi ordutik, ordea, paralelismo horren gaineko gogoetak egiteko gogo guztiak kendu zaizkit, sanoa ez dela izango pentsatzen baitut. Fantasia, errealitatea eta ametsak gure pantaila handian agertzeko modu eta estilo hoherik izango delakoan nago, ezen bestela, ez baitugu aurrerapausorik inolaz ere emango. Lan honetan fantasia da nagusi mutiko baten burmu- nean eta bere fantasiak inguru- koekiko afektuak isladatzen ditu ametsen bitartez. Baina zinemaren, gauzak horrela eta horren astun- kontatzeak ametsak baino ames- gaiztoak besterik ez dituzte eragi- ten.

'THE HARVEST'

Zuzendaria: David Marconi. **Gidoia:** David Marconi. **Argazkia:** Emmanuel Lubezki. **Musika:** David Allen. **Aktoreak:** Miguel Ferrer, Leilani Sarelle, Harvey Fierstein, Henry Silva.

David Marconi zuzendari gazteak irakasle apartekoak izan zituen joan zen hamarkadan eta ikasgai ezin aproposagoak jaso ditu bere *opera prima* honi ekin aurretik. Gaur egun eduki litekeen maisurik egokiena izan duela baieztatzen auzartuko nintzateke lasai askorik, Francis Ford Coppola zinemagilearen agindupean egin baitzuen lan haren bi pelikula nahikoa enblematikotan: 'Outsiders' eta 'Rumble Fish'. Bigarren unitatea zuzendu zuen azken pelikula honetan eta haregandik ikasten hasita, erruz ikasi zuela aitortu zuen atzo bertan.

Horrelakoak entzun eta 'The Harvest' bezalako pelikula bat

ikus ondoren duda-muda eta erreparoz gainezka nauzue, ordea, Marconik bere kabuz jaso dituen ikasgai nagusienak Coppolaren betidanik izan duen pretentsio neurri gabera mugatu baitira soil-soilik. Baina Coppolaren pretentsioak gogotik bete diren bitartean, Marconirenak hutsean geratu dira, hormaren kontra jo baitu bete-betean gidoi handinahi, nahasi eta aldrebes baten eraginez.

Filmeak gidogile baten pasadizoa jaso nahi du. Gainera, gidoiaren gaineko epilogo batez itxiko da, hots, gidoia egiteak giltzurruna batek adina balio duela. «Edozer gauzatzat idazteko gauza naiz diruaren truke», dio protagonistak eszena batean, adibidez. Marconi Coppolaren eskolako bada

ere, bestelako eraginak nabari zaizkio bere estilo ilun eta barrokoari zinemarekiko erreferentziaz josita dagoen honetan. Cohen anaiak eta beren 'Barton Fink' sonatua edo David Lynch mundu kaotiko-anonimoa ageri dira tarteka, 'Basic Instinct-eko' irudiak ondoren, klasikoan aipu bat edo beste lantzean behin.

David Marconiren gidoiak, gidogilea idazten ari den errealitatea eta gidogilearen beraren errealitatea uztartu nahi ditu ariketa nahikoa rokanbolesko baten bitartez. Asmoa kurioa da alde horretatik, baina emaitza oso traketsa, sekuentzia eder batzuen ondortik bi-deoklip merke eta horteroak elkartzen baititu, protagonistak neskaren alua aho batean duela,

txofer egiten dueneko, batez ere. Jite horretako eszenak behin baino gehiagotan errepikatuko dira, protagonistaren eta, itxuraz bizitzarako grina piztuko dion emakumearen artean gertatzen diren ia guztiak antzeratsukoak baitira, zeluloidearen eta ikusleen berotasun graduen tenperatura gora-behera.

Errealitatearen eta fikzioaren arteko uztarketa behartuegia da gauza onerako, gainera, bukaera bezain behartua. Marconi gozo dabil ur txiki eta bareetan, baina barrura sartu denean ito egin da ikuslea batere busti gabe. Beharbada bere egin du protagonistaren filosofia eta dirua kosta lain kosta eskuratzearren edozer idazteko gai izan da. Giltzurruna galdu gabe.

Gidoiaren balioa